

'Mijn werk heeft me als mens veranderd'

Op televisie zien we ze genoeg aan het werk: forensische experts en wetsdokters die meehelpen om misdaden op te lossen. Maar hoe ziet hun werk er in het echt uit? We vroegen het aan Michel Piette, gerechtelijk lijkschouwer aan de faculteit Geneeskunde van de Universiteit Gent.

'Wetsdokters onderzoeken in opdracht van de onderzoeksrechter of de procureur op de plaats van de misdaad een lichaam', vertelt Piette. 'Als dat nodig is, doen we een autopsie in het funerarium, het stadsmortuarium of in ons instituut. Zo kunnen we te weten komen of er sprake is van een natuurlijke dood, moord of zelfdoding. In tegenstelling tot wat veel mensen denken, werken we niet alleen met dode lichamen. We onderzoeken ook slachtoffers van geweld, verkrachting, ouder- en kindermishandeling of verkeersongevallen. Het is anders om te werken met dode lichamen dan met levende mensen. Maar het vraagt allebei veel discretie.'

Slaagt u er altijd in de doodsoorzaak te vinden?

'In ongeveer vijf tot tien procent van alle forensische autopsies kunnen we de doodsoorzaak niet met zekerheid bepalen. Wiegendood valt daar ook onder, want per definitie

is wiegendood de onverklaarbare dood van een kind. Maar ook dood door verdrinking is moeilijk vast te stellen, omdat er geen zichtbare sporen zijn. De aanwezigheid van water in de longen wijst erop dat de persoon nog leefde toen hij in het water belandde en dus is verdronken. Maar een lichaam dat een aantal dagen in het water lag, is sterk ontbonden en het water is uit de longen verdwenen. Er zijn andere methoden om de verdrinkingsdood vast te stellen, bijvoorbeeld door in het lichaam naar kiezelwieren te zoeken, maar ook die werkwijze is niet waterdicht. Eigenlijk zoeken wetsdokters al vijftig jaar naar een betere methode om verdrinkingsdood vast te stellen.'

Krijgt u voor de autopsie alle beschikbare informatie over de misdaad?

'Ik vind dat je best niet te veel weet voor je aan de autopsie begint, omdat je dan onbevooroordeeld alle richtingen onderzoekt. Als je bijvoorbeeld weet dat het wellicht om zelfmoord gaat, ga je ongewild gericht werken. Aan de andere kant is het soms wel belangrijk dat je een minimum aan gegevens krijgt, bijvoorbeeld als je toxicologisch onderzoek moet doen. Er bestaan tienduizenden giftige stoffen en een toxicoloog kan die niet allemaal onderzoeken. Op zo'n moment is het

Michel Piette, wetsdokter

Woonplaats: Gent

Leeftijd: 61

Funcie: Hoogleraar in de gerechtelijke geneeskunde

Opleiding: Doctor in de heel-, verlos- en geneeskunde (UGent), specialisaties inwendige ziekten, tropische geneeskunde en gerechtelijke geneeskunde

arts wel doorslaggevend, omdat DNA-analyse nog niet bestond en het sporenonderzoek minimaal was.'

Moet u snel ter plaatse zijn bij een misdaad?

'Ja. Ik werk in Gent samen met één collega: om de week hebben we een wachtdienst van 24 uur op 24. Er zijn privé-dokters in het Gentse die ook als wetsdokter werken, maar de meest verdachte zaken komen toch bij ons terecht. Routinezaken, zoals mensen die

'Ik vind dat je best niet te veel weet voor je aan een autopsie begint'

belangrijk om bijvoorbeeld te weten welke medicatie in de woning is aangetroffen. Wij doen zelf geen toxicologisch onderzoek, maar we nemen wel weefselstalen voor de toxicoloog. Vaak is het immers de toxicoloog die de werkelijke doodsoorzaak aan het licht brengt.'

Heeft uw oordeel een grote invloed op een eventueel proces?

'We werken in een team met toxicologen, bacteriologen, DNA-specialisten en biologen, waardoor de verantwoordelijkheid gedeeld is. Ook de onderzoeksrechter en de politie brengen gegevens aan. Aan de hand van alle informatie neemt de magistratuur een beslissing. Vroeger was het oordeel van een gerechtelijk

gewond zijn, komen bij huisartsen of artsen met een bepaalde specialisatie terecht, zoals gynaecologen of orthopedisten die vaak met trauma's omgaan. We zijn nu eenmaal met te weinig.'

Heeft uw beroep u veranderd?

'Mijn werk heeft me als mens zeker veranderd. Ik doe dit nu meer dan dertig jaar en heb veel erge dingen gezien. Toen ik jong was, dacht ik vooral aan de wetenschap erachter en kon ik mijn emoties beter van me afzetten. Nu ik ouder word, wordt dat moeilijker. Hoe meer ellende je ziet, hoe gevoeliger je wordt. Het went niet. Maar je moet dit werk wel van je kunnen afzetten als je naar huis gaat, want anders heb je geen leven meer.' ■

Dokter Piette in het forensisch lab.